

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ مارچ ۲۰۲۳

مرحله جدیدی از تهاجم فرهنگی طالبان!

جمعه - ۰۴ حمل ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز توجه شما را به نوع دیگری از تهاجم فرهنگی طالب جلب می نمایم که در عین حالی که نسبت به تهاجمات قبلی پیشرفته تر است، مگر آنچنان ظریفانه صورت می گیرد، که نه تنها کمتر کسی متوجه آن می گردد، بلکه حتا تعدادی از چیز فهمان و قلم به دستان جامعه نیز بدون آن که متوجه باشند چه می کنند در آن تهاجم دستیار و کمک طالب و طالبیسم می گردند. اما قبل از آن:

امروز تازه از خوردن چای صبح فارغ شده بودم و می خواستم دنبال پیدا کردن نان از خانه بیرون شوم، که زنگ درب منزل صدا کرد. چون سر صبح بود و منتظر کسی هم نبودیم، با تعجب طرف درب منزل روان شدم، تا ببینم که خیریت باشد. پشت درب منزل یک فامیل از اقارب خانوادگی که ۴ نفر می شدند، قرار داشتند. با تعارفات معمولی آنها را داخل اتاق نشیمن که در عین حال اتاق نسل اول خانواده نیز به شمار می رود، برده از آنها به مانند همیشه و قبل از آن که بقیه اعضای فامیل برسند، پرسیدم، چای چه میل دارید؟

قبل از این که والدین پاسخ بگویند، پسرک و دخترک که اولی ۱۴ الی ۱۵ سال و دومی احتمالاً ۱۰ سال سن داشت، پیشدستی نموده تقریباً به یک صدا گفتند:

"کاکا جان، ما برای تبریکی ماه مبارک رمضان آمده ایم، شما چای صلاح می نمائید؟"

به دنبال این گفته ها، مادر اطفال زبان کشوده، از این که در روز گذشته نتوانسته اند جهت "تبریکی ورود ماه رمضان" بیابند، پوزش خواست.

این برخورد آنقدر برایم جالب شد که پیدا کردن نان را به بعد تر گذاشته، در جمع نشسته و راجع به این رسم جدید که به خاطر آمدن رمضان باید به یک دیگر تبریک گفت و حتا تبریکی رفت، اندکی معلومات خواستم. والدین خانواده که واقعاً با هم احترام متقابل داریم، قسماً به صورت شوخی و قسماً جدی گفتند: "عمرجان به خیال ما که خودت چنان غرق کارهای هستی که نه تلویزیون می بینی و نه هم از درس مکاتب خبرداری؟"

"از وقتی که دیروز رمضان شروع شده، تلویزیون ملی فقط از تبریکی آمدن این روز برنامه پخش می کند و برای اطفال هم در مکتب گفته شده، که باید جهت تبریکی این روز نزد بزرگان خانواده بروند..."

هموطنان گرامی!

این که بقیه صحبت ما چگونه ادامه یافت و چه گفتم و چه شنیدیم، تفصیل آن باشد برای کدام وقت دیگر، آنچه برای من مهم است درک تغییر در نوعیت تهاجم فرهنگی طالب است که با تأسف مردم متوجه نمی شوند.

این را می دانیم که طالب و طالبیسم چه قبل از گماشته شدن بر اورنگ قدرت و چه بعد از آن، تا حال تهاجم فرهنگی شان را کلاً ماهیت "سلبی" داده بودند. یعنی طالب در تمام این مدت با قاطعیت علیه سنن و رسومی که از هزاره ها بدین سو در افغانستان رواج داشت، موضع گرفته، یکی را شرک، دیگری را پیروی از مجوس و آن دیگری را "الله پرستی" نام گذاشته علیه آن مبارزه و تبلیغ می نمود. از همین رو به محض آن که قدرت یافتند در مخالفت با "چهارشنبه سوری"، "سیزده بدر"، "سمنک"، "هفت میوه یا میوه تر کرده"، "هفت سین" و بالاخره تجلیل از "نوروز" موضع گرفته، همه آنها را که در کلیت خود یکی از ویژگی ها و بخشی از فرهنگ حوزه فرهنگی زبان دری- فارسی بود و است، ممنوع قرار دادند. یعنی فقط همه چیز را می گرفتند، بدون آن که چیزی در مقابل آن عرضه دارند.

آنچه را امروز خانواده مهمان ما با خود آورد در واقع یک تغییر کیفی تهاجم فرهنگی طالب از "سلبی" به "ثبوتی" بود. یعنی اگر تا دیروز فقط سنن فرهنگی پارینه ما را نفی می کردند، می خواهند در عوض آن سنن، اجزای فرهنگی اسلامی خودشان را جایگزین نمایند. یعنی خانواده ها به جای آن که "نوروز" را با آن معنای عمیق و اهمیت تاریخی که دارد به همدیگر تبریک بگویند، بیایند "خودآزاری" و "گرسنگی و تشنگی دادن" به خود و دیگران را به یک دیگر تبریک بگویند. کسی هم نیست پاسخ دهد که اگر آمدن این ماه یعنی رمضان مبارکباد دارد، چرا حین رفتنش به جای عزا داری، عید می گیرند؟

هموطنان گرامی!

این که گفته اند و می گویند، دین و مذهب بخشی از فرهنگ جوامع است، قسمتی از یک حقیقت انکار ناپذیر است، قسمت دیگر زمانی تکمیل می گردد که بدانیم دین تا زمان قسمتی از فرهنگ جامعه است، که فرهنگ دینی را پرورش نداده و خودش بر جای فرهنگ انسانی که محصول زندگانی انسان در طی اعصار است، ننشسته است. وقتی دین می خواهد خودش را به مثابه فرهنگ غالب، نه به مثابه بخشی از فرهنگ، بر جامعه تحمیل بدارد، در آن زمان است که به جای تهاجم "سلبی"، تهاجم "ثبوتی" پیدا شده، می کوشد در طی زمان با شست و شوی مغزی معتقدان، فرهنگ مذهبی را تا اعماق وجود معتقد نفوذ دهد. از هر انسان عادی یک طالب، یک داعش، یک بوکوحرام و یک جنایتکار مذهبی و یک تروریست ساخته، افغانستان، عراق، لیبیا، سوریه، ایران و بقیه کشور ها را ۱۵ قرن عقب برده، فضاء و زمینه استعمار و غارت را برای باداران امپریالیستی شان مساعد بسازند.

هموطنان گرامی!

این که ما با طالب خود را مخالف نشان دهیم و یا واقعاً مخالف آنها باشیم برای نجات میهن ما از سیطره خونبار و ارتجاعی طالب و باداران پشت پرده امپریالیستی آنها کافی نیست، اگر خواسته باشیم و واقعاً بخواهیم علیه طالب مبارزه نمائیم، نباید تهاجمات فرهنگی طالب را بی پاسخ بگذاریم و یا به مانند طالب به فرهنگ طالب تمکین نموده، به یک دیگر "خودآزاری" را که می تواند تبارز و نمودی از یک مرض روانی باشد، تبریک بگوئیم.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!